

הגולן עצים פרק תשיעי בבא קמא

עין משפט
נור מזווה

יהב ווֹי אַבְתָּנָא. **קַטְמָל** ס"ד
וְיֵצְאֵת נָעָמָנוּ וַיְהִי כָּגָן
לְלָל בְּשָׁעָרֶת עֲלֵיכֶם כְּלָמָדָן
וְלֹא תַּפְתִּגְתִּי לְמַהְמָּאָה
אַזְעִינָה נָמֵי לְסָחָדִי. מִימָּה לְסָחָדִי.

הקב' א מ"י פ"ג מס' 1
שלוחין וסומפין שלכים
ב' סמג עטן פג טוח"ע
ח"מ סי' קפד מניין ב':
הקב' ב טומ"ע י"ד סי'
שנה שמי' 1:

קָרְבָּן גַּם מִי' פֵ' מִסְתְּרוֹת
 נִזְלָחָלֶל טַמְגָן
 תְּשִׁנְעָן גַּם טְוַעֲמָה קִים
 סָמְכָן גַּם לְגַלְגָּה
 קָרְבָּן דַּה מִי' סָמְכָן
 טְוַעֲמָה סָמְכָן
 קָרְבָּן וְמִי' סָמְכָן קָלְבָּן
 טְוַעֲמָה סָמְכָן
 קָרְבָּן זַה מִי' סָמְכָן
 יְהִי אָמָן סָמְכָן
 קָרְבָּן בְּגִיאָה סָמְכָן
 סָמְכָן בְּגִיאָה
 קָרְבָּן טְוַעֲמָה סָמְכָן
 סָמְכָן טְוַעֲמָה

תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה

מכליכת מהלך נזוקם סחיטה
גבולה סחיטה נולע עמייקון
לי טעם מהר צבמי צבנה
למונעה ממען: ופניה

אין כופין את המוכר למוכר ומהר זימנא אחריתו
אם אמר לו על מנת כופין את המוכר
למוכר אמר מך הלוקח שדה בשם חבירו
אין כופין את המוכר למוכר זימנא אחריתו
פושטיא מהו דתימא מצי א"ל מידע ידעת
אנא לנפשאי שקליא ופנחיא בעלמא הוא
רבכחב ליה עניינא זוזי בכדי לא שדרניא אלא אדרעתה
ירצאמר ליה עניינא עברי לך בהדי ההוא דובנת
ליה בשמייה וכחובך לך שטרא אחריניא ואם
אמר לו על מנת כופין את המוכר למוכר
פושטיא לא צריכא דאמר להו לסתה קמיה
ירידיה הוו דשטרא אחריניא קא בעינא מהו
רטתמא מצי א"ל אמנה שמואר מהיאך דקא
שקלח בשמייה קאמורת קא משמע לנו דאמור
ליה להבי טרחי ואמרי להו לעדים קמך
רלמייך הוא דקא בעינא רב כהנא ייב זוזא
אכלהתנא לסוף אייקר כיתנא ובניה מרותויה
רכבתהנתן אתה לקמיה דרב א"ל מה עבדיך
איזיל אישקל זוזאי א"ל אי כי קא ובני אמר
היא כי כיתנא דכהנא הוא זיל שקול ואי לא
לא השkol כמאן לבני מערכא דאמורי מי
הו והודיעו לבעל חטן שיקנה חטן לבעל מעות
אטטו מי יהיב רב כהנא ארבע ושקל תמני
בליתנא מליא הוא דאייקר מגיל גוליה
תחנן ^טכל הנולןן משלמיין בשעת הנוליה
אמורי התרם אמנה הויא ולא משכיה רב כהנא
לביתנא ורב לטעימה ^טדאמר רב בעושין
אמונה בפיות ואין עישין אמנה ברדיום:
מתרני ^טהנגול את חבירו שוה פרוטה
נשבע לו וליבנו אחורי ^טלמדרי ילא יتن לא
לבענו ולא לשלווח האבל נוון לשיליה בית
זין יואם מות ייחזר לירשו ינתן לו את
תקון ולא נתן לו את החומש ^טמחל לו על
על זה ^טחוץ מפחחות שוה פרוטה בקרן איןנו
נדיך לך אחורי ינתן לו את החומש ולא
נתן לו את הקרן מחל לו על זה ועל זה
חוץ מושה פרוטה בקרן צרך לך אחורי
נתן לו את הקרן ונשבע לו על החומש

הרי ט' בזבזועה ערום מימייך סומס (ד' ר' נ): מן נמי בזבזועה ספ' ותלמוד צפפי ב' ז' ומפני עטומון: **אבל** גותן בסוס פלוטוס: **אבל** גותן הסבביס צלנו מקייננו להו? כי פילוקו דונמנן נעלמים ב' ז' קלי נויל גולן ליוורסיו דונגלו: נגול על ספ' קראן נחל צ' סממתל לו על זו ועל בע' וסודס וממדייך קראן: ווועם שטמנו לו וסודס:

וְכַפֵּין אָתָּה סָמוֹךְ. לִמְזָר וְלִכְמָזָר
לְהַתְנוֹת וְלִבְדִּיעַן כִּמוֹ צְפָנִי צְסָם רִ
לְמָה נָסָס צָסָה צָל רִיכָּס גְּנוּתָה וְלִכְמָזָר
אָלוּ צְיוֹס אָלָה נְמָה יוֹצֵחַ רְהָקָגָן גְּנוּתָה
בֶּן בְּשָׂעָךְ בְּלִמְבָרָה נְלִיבָה

נָא נְקֻדּוֹתֶת דָּלָק: וְהַסְּמָךְ. נָגֵן
אֲתָא נְפָנִים נָוֶה אֲתָא קְחֻמָּה: לוֹ סְמָלָה
בְּכָוֹדָה נָוֶה וְנָגֵן מְהֻלָּה קְהֻמָּה
זָכָר: נְפָנִים נָוֶה אֲתָא קְגִינָּה, נְמָלָה סְמָלָה
וּוּמָסְטָה נְצָפָעָה נָוֶה צְבָעָה צְנִיעָה עַל
אַתָּה חַדָּה דְּלִינָה נָמֵן מְשֻׁמָּעָה כִּי דְּלִמְמָה
יִלְמָה נָעָמָה נְגֹזָן נָעָמָה גָּזָן נָעָמָה
(ט) פְּרִיךְ מְלִימָה דָּרִי, טְלִיפָּן וְזָקִילִי^ט
לְרִי, טְלִיפָּן וְעוֹד גַּמְגַם, הַמְּלִיחָה קִינְמָלִיחָה נָמֵן
מְלִיחָה צָל וְוִסְטָה כְּפָלָס מִיד וְוִין נְגִינָה
אמָם מִתְּחוּיר לְבָנָיו. נְלָמָה דְּלִמְמָה נָמֵן
קְלִין מְמָמָה וְהַסְּמָךְ יִכְּלִי דִּסְמָמָה

הגהות הב"ח

רְבִינוֹ חַנָּאֵל
הגתני. הగול את חבירו
שווה פרותה וככל'. ריקינן
מחמתהין דקנתני ונשבע,
זוקא נשבע והוא דבעי
אמטיה בחירה, אפיקו
לבדי, אבל לא נשבע לא.